

12 maart 2023

Schriftlezing: Lucas 7: 36 - 50

Verkondiging

Gemeente van onze Heer Jezus Christus

Vergeving, is dat waar we op zitten te wachten? In hoeverre heb je het idee dat je *vergeving* nodig hebt? Gewoon, jij, zoals je hier zit.

Vergeving gaat over 'zonden.' Zonde is dat je het verkeerde doet, verkeerde keuzes maakt in je leven, daar waar je het ook anders had kunnen doen. Verkeerd wil zeggen: niet in overeenstemming met wat God wil. Zonde is het kwade dat voor jouw rekening komt.

Eerlijk gezegd, als je mij vraagt: 'wat zijn de laatste zonden die je hebt begaan?' komt er niet meteen een rijtje dingen bij me boven. Ik heb geen bank beroofd en niemand online bedreigd. Ik moet er altijd even over nadenken welk kwaad mij aan te rekenen is, hoewel ik echt niet altijd blij ben met mezelf....

Vergeving, is dat wat je nodig hebt? Met die vraag in ons achterhoofd kijken we naar het evangelie van vandaag. Jezus ontmoet twee mensen.

De één, Simon de Farizeeër, heeft het prima voor elkaar. Hij leidt een moreel hoogstaand leven. Hij leeft met God, houdt zich aan de regels, Hij weet wat goed is en wat fout is. Bovendien heeft hij een mooi huis, een rijk gevulde tafel en een bijzondere gast aan die tafel: Jezus. Er is nogal wat over Hem te doen, interessant om Hem eens uit te nodigen.

Zit die Jezus – die vriend van tollenaars en zondaars - ook nog eens in een fatsoenlijk huis.

En dan komt er iemand binnen, ongenodigd. Een vrouw, 'die' vrouw... waarvan iedereen wel weet dat ze, nou ja laten we zeggen 'een zondares' is. En tot overmaat van ramp, staat ze daar aan Jezus voeten te huilen, zo genant, mascara loopt door. Jezus voeten worden nat. Ze gooit haar haar los, droogt zijn voeten, kust ze en zalft ze met dat flesje geurige olie wat ze bij zich draagt.

Het lijkt in één oogopslag duidelijk wie hier aan de goede kant staat en wie fout zit. Van dat soort duidelijkheid houden mensen. Op de één of andere manier is het makkelijk om de wereld te verdelen in de 'goeden' en de 'fouten.' Je hoort zelf bij de goeden en praat met mensen die het toch al met je eens zijn. Veilig in je eigen bubbel. Ooit was dat je eigen zuil en nu is dat je community op de socials, de mensen die hetzelfde denken en delen over coronavaccinaties (een paar jaar geleden) of stikstof.

Jezus heeft niets met dit soort duidelijkheid. We gaan zien hoe Hij dwars door dat soort onderscheid heen gaat en alles verandert.

Hij ligt daar aan, aan tafel. Hij ontvangt zonder oordeel, zonder commentaar, wat ze Hem geven: de zuinige gastvrijheid van Simon en de overvloedige liefdeblijken van de vrouw.

Totdat Simon bij zichzelf zegt: 'Als die Jezus echt een profeet was, dan zou Hij wel geweten hebben dat die vrouw hier niet deugt.' *Dan* neemt Jezus het woord en is niets meer wat het lijkt. Jezus weet dat je niet aan de buitenkant ziet wat er aan de binnenkant leeft. Hij doet niet mee aan dat hokjes-vakjes goed-fout denken. Hij is niet gekomen om onderscheid te maken en een gemeenschap van 'zuivere' gelovigen te stichten. Hij is gekomen om erbij te halen wie kwijt raakt, om wie verloren dreigt te raken thuis te brengen.

Met behulp van een kleine gelijkenis zet Hij Simon op een ander spoor. *Stel, je hebt twee schuldige mensen. Eén met een grote schuld en één met een kleine schuld. De schuld wordt bij allebei kwijtgescholden. Wie van de twee zal het meeste liefde betonen?* Simon weet: degene met de grootste schuld.

En dan zegt Jezus: Zie je deze vrouw? Jezus noemt haar 'vrouw' en niet 'zondares'. Wat zie je eigenlijk als je haar ziet? Een sekswerker? Iemand die een act opvoert? Of... iemand die heel veel liefde toont, op haar manier, misschien wel de enige manier die ze kent. Als jij neerkijkt op die vrouw, zegt dat maar weinig over die vrouw maar vooral iets over je eigen hart. Over jouw leegte, jouw gebrek aan liefde. Wat jij verhuult door die ander af te kraken.

De verhoudingen komen helemaal op scherp te staan. En reken maar dat de 'goede mensen' zich storen, aanstoot nemen, aan wat Jezus hier doet. Jezus fileert de houding van Simon die het zo goed voor elkaar had allemaal. Jij bent de gastheer, maar zij wast mijn voeten met haar tranen. Jij bent de gastheer maar zij kust mijn voeten. Jij bent de gastheer maar zij heeft geurige olie over m'n voeten uitgegoten. Dus: Die keurige oppassende Simon geeft een klein beetje liefde (hoe overvloedig die maaltijd misschien wel was). En die zondares waar iedereen z'n neus voor ophaalt (in het openbaar) geeft veel liefde.

Waar komt dat grote verschil tussen Simon en die vrouw vandaan?

De vrouw heeft veel vergeving ontvangen. Zij weet wat het is om van genade te leven. Zij denkt niet dat zij het allemaal zelf wel kan. Het is de 'amazing grace' de verbazingwekkende genade van God die haar geschonken is die maakt dat ze Jezus liefheeft. Ze weet maar al te goed dat ze het niet redt alleen in het leven. Ze is afhankelijk van de grote liefde van God. Alleen die liefde kan haar de kracht geven om haar leven een nieuwe wending te geven.

Simon heeft die genade niet nodig. Hij kan het zelf. En mocht hij dan toch een klein misstapje maken, dan is er ook voor hem een snippertje genade.

Heb jij vergeving nodig? vroeg ik aan het begin van de preek.

Sommige mensen leiden een heftiger leven dan anderen. Het is maar wat voor start je hebt. Waar je wiegje heeft gestaan. En de één kan zijn impulsen beter bedwingen dan de ander. We zijn niet allemaal hetzelfde gebakken. Omstandigheden kunnen je kapot maken. Je kunt zomaar in de shit terecht komen, ook als je dat nooit van jezelf gedacht had.

Heb je vergeving nodig?

Misschien valt het individueel wel mee. We zijn wel collectief verantwoordelijk voor een aantal dingen in de wereld die scheef zitten. Dat t-shirtje wat je aan hebt. Weet je hoeveel water de productie daarvan heeft gekost? En weet je zeker dat er geen kinderarbeid of slavenarbeid aan te pas gekomen is? En waarom hebben we zo veel?

Ja, we hebben vergeving nodig van onze kleine en grote zonden. Maar misschien nog wel meer hebben we genade nodig. Het besef dat je leven niet maakbaar is maar een geschenk. We leven van wat ons gegeven is. Het is niet alleen jouw prestatie als je een goede positie hebt in de samenleving. Het is niet alleen jouw liefde dat je huwelijk in stand is gebleven. Het is niet alleen onze inzet dat de kerk er is. Het is ons gegeven, vergeet dat niet.

En – als je eerlijk bent – je bent niet alleen goed of succesvol, je draagt ook schaduwkanten met je mee. Een huwelijk wat stukgelopen is. Die diepgaande kloof in je eigen familie. Je bent ook kwetsbaar. Je hebt je hardnekkige fouten en je demonen. Een verslaving of obsessie. Die kun je wel overschreeuwen door op een ander neer te kijken, maar beter is het je hart te openen voor de liefde van God. Laat ook in jou die vergeving, die genade, toe.

We hebben vergeving, we hebben genade nodig. Persoonlijk en ook als kerk. We zijn we geen onberispelijk gezelschap, geen succesvolle gemeente. Echt niet. Soms zijn we onverstandig, bangig, heetgebakerd. We trappen op iemands ziel en we zien het niet, onze daden passen lang niet altijd bij onze woorden. We zijn allemaal mensen die van vergeving, van genade, leven. We moeten allemaal onze hand ophouden, bij God. En als je dat beseft, sta je niet meteen klaar met een oordeel.

We leven van genade. Genade bevrijdt je uit je gevangenis van krampachtig alles onder controle willen houden, uit je gevangenis van het nooit goed genoeg doen, uit je gevangenis van het perfecte plaatje naar buiten en je verborgen binnenkant.

Genade maakt je veel minder alleen. Genade maakt je mild. Als je beseft waar je zelf faalt, kijk je ook anders naar de fouten van een ander. Als je zelf liefdevol gedragen bent door God zal je die liefde ook laten doorstromen naar de mensen die op jouw weg komen.

Het is prachtig dat we uitgerekend vandaag het teken van die genade voor onze ogen zien gebeuren in de doop van Kitty. Dopen is je oude leven achter je laten en met Christus een nieuw begin maken. Dopen is zeggen: ik kan het niet alleen, ik heb de liefde van Christus nodig. Dopen is: het bad van genade. Eigenlijk is het jammer, Kitty, dat je niet kopje ondergaat.

Laten we ons overgeven aan de genade van God. Aan Christus die zonden vergeeft. Daar wordt onze liefde overvloediger van. Daar worden we vriendelijk en gul van, 'kind and generous' in zijn Naam.

Amen.